

Arrest

nr. 257 806 van 8 juli 2021
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A.-S. ROGGHE
Rue de la Citadelle 167
7712 HERSEAUX

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 oktober 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 april 2021 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 15 april 2021.

Gelet op de beschikking van 26 mei 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 juni 2021.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van advocaat A. HAEGEMAN die *loco* advocaat A. ROGGHE verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal), getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij zijn huidig vijfde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing heeft verzoeker naar aanleiding van zijn huidig vierde volgend verzoek om internationale bescherming geen nieuwe feiten of elementen aangebracht, en beschikt het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het Commissariaat-generaal) evenmin over dergelijke elementen, die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt.

2. Verzoeker verklaarde problemen te hebben met de Badr-beweging en diende op 28 augustus 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming in. Op 9 mei 2017 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat aan verzoekers relaas geen geloof kon worden gehecht. De Raad weigerde verzoeker bij arrest met nummer X van 8 mei 2018 in het kader van het door hem ingediende beroep eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Op 1 juni 2018 diende verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in waarna het Commissariaat-generaal op 7 juli 2018 een beslissing nam tot niet-ontvankelijkheid van zijn volgende verzoek omdat hij geen nieuwe elementen aanbracht die de kans op het verkrijgen van internationale bescherming aanzienlijk vergrootten. Verzoeker diende geen beroep in tegen deze beslissing.

Vervolgens diende verzoeker op 17 augustus 2018 een derde verzoek om internationale bescherming in waarin hij verklaarde dat hij nog steeds wordt bedreigd door leden van de Badr-militie omwille van de problemen die hij tijdens zijn eerste verzoek uiteengezet heeft. Vanaf 24 augustus 2018 zou verzoeker bedreigende berichten hebben ontvangen en zijn vader zou op 28 augustus 2018 zijn ontvoerd, waarna hij een maand de tijd kreeg om naar Irak terug te keren. Ter staving van zijn verzoek legde verzoeker de volgende documenten voor: enkele prints van de berichten die hij ontving, enkele prints van berichten tussen hem en zijn zus waarin zij praatte over de ontvoering van zijn vader en enkele artikelen over de veiligheidssituatie in Bagdad. Op 25 september 2018 werd ook dit verzoek niet-ontvankelijk verklaard door het Commissariaat-generaal omdat hij geen nieuwe elementen aanbracht die zijn kans op internationale bescherming aanzienlijk vergrootten. Verzoeker diende opnieuw geen beroep in.

Op 12 november 2018 diende verzoeker een vierde verzoek om internationale bescherming in. Hij verklaarde dat zijn vader in oktober 2018 werd vermoord door de mensen van de Badr-militie, met wie hij eerder reeds problemen kende en door wie zijn vader een maand eerder werd ontvoerd. Daarnaast verklaarde verzoeker dat hij via zijn moeder heeft vernomen dat zijn vrouw van hem wil scheiden. Op 28 augustus 2019 nam het Commissariaat-generaal opnieuw een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van zijn volgende verzoek omdat hij geen nieuwe elementen aanbracht die de kans op het verkrijgen van internationale bescherming aanzienlijk vergrootten. Verzoeker diende geen beroep in tegen deze beslissing.

Op 4 mei 2020 diende verzoeker huidig, vijfde, verzoek om internationale bescherming in. Hij blijft bij zijn verklaringen aangaande de eerder aangehaalde asielmotieven, maar geeft nu aan dat hij enkele elementen bewust heeft achtergehouden. Zo vertelde hij niet eerder dat zijn vader directeur was van het 10de directoraat van de inlichtingendienst onder Saddam Hussein. Ook heeft hij niet eerder verteld dat hij in 2012 reeds een poging deed om te emigreren, samen met zijn echtgenote en kind, en hield hij bewust zijn originele paspoort achter, zo stelt hij. Verzoeker baseert dit vijfde verzoek op een nieuw asielmotief, met name dat hij vreest gedood te worden door de Hezbollah brigade. Immers, zijn ex-vrouw zou zonder zijn medeweten de scheiding hebben geregeld. Verzoekers moeder kwam dit te weten in september 2019 en in februari 2020 ontdekte zij tijdens één van haar bezoeken aan verzoekers zoon dat zijn ex-vrouw intussen stiekem was hertrouwd met een lid van Hezbollah. Wanneer verzoekers moeder dit ontdekte eiste ze in lijn met de tradities het hoederecht over het gemeenschappelijk zoon op. Hierop reageerde de nieuwe partner van verzoekers ex-vrouw met doodsb bedreigingen aan verzoekers adres, omdat hij van verzoekers ex-vrouw te weten was gekomen dat verzoeker eerder voor de Amerikanen had gewerkt en zijn vader een belangrijke post had onder het regime van Saddam Hussein. Verzoekers moeder keerde bang naar huis terug. Drie dagen later vielen de nieuwe partner en twee kompanen binnen in het huis van verzoekers oom, waar verzoekers moeder woont. Ze waren op zoek naar hem. Toen ze begrepen dat verzoeker niet aanwezig was, verlieten ze de woning. Ter staving van zijn verzoek legt verzoeker volgende documenten neer: zijn origineel paspoort, identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, een kopie van de werkbadge van zijn vader, een kopie van een besluit van het ministerie van Financiën en lijst van confiscaties, documenten en certificaten in verband met zijn werk met de Amerikanen, een kopie van een uitnodiging voor een vluchtelingeninterview bij

IOM in 2012, foto's van zijn werk voor de Amerikanen, de gelegaliseerde kopie van zijn scheidingsakte, de envelop waarin deze akte hem toegestuurd werd en een artikel over de algemene veiligheid in Irak, meer bepaald over een overheidsoperatie tegen de Hezbollah militie.

3. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.”

Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet.

De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoeker om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoeker om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24).

De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming -oud artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet sprak over het al dan niet in overweging nemen van een asielverzoek, daar waar er in de huidige bepaling sprake is van het al dan niet ontvankelijk verklaren van het volgend verzoek om internationale bescherming-, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van oud artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de Commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

4. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal op gemotiveerde en pertinente wijze tot de conclusie komt dat verzoeker geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van diezelfde wet in aanmerking komt. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker in gebreke blijft. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in wezen niet verder komt dan het summier herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het formuleren van algemene beweringen en het bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee hij echter de gedane bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

4.1. Verzoeker spitst in zijn verzoekschrift zijn betoog vooreerst toe op de, naar zijn mening, bijgebrachte aanvullende elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling en voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt. Hij zet hierbij uiteen dat zijn ex-vrouw familiegeheimen aan haar nieuwe man heeft verklapt, dat ze verteld heeft dat verzoeker voor de Amerikanen werkte en dat zijn vader een topfunctie had onder Saddam-regime. Verzoeker stelt dat haar nieuwe man lid is van de Hezbollah militie en dat hij werd "doodsbedreigd".

De commissaris-generaal stelt echter in de bestreden beslissing vast dat "Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt met betrekking tot gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorige asielaanvragen, met name dat uw ex-vrouw in het kader van een voogdijconflict jullie familiegeheimen – uw werk voor de Amerikanen, de topfunctie van uw vader onder het Saddam-regime - heeft verklapt aan haar nieuwe man, die lid is van de Hezbollah militie, en u om die reden nu vogelvrij verklaard bent en vreest gedood te worden door Hezbollah (CG p.13), moet immers worden benadrukt dat deze niet overtuigen." en hij motiveert met verwijzing naar verzoekers verklaringen: "U verklaart dat door de nieuwe partner van uw ex met de dood bedreigd werd nadat uw ex-vrouw hem uw grootste geheim had verklapt, nl. dat u in het verleden gewerkt had voor de Amerikanen en dat uw vader tot de val van Saddam in 2003 directeur was geweest van directoraat 10 van de inlichtingendienst (CG p.13). Echter, uw beweringen over de cruciale familiegeheimen die uw ex-vrouw aan haar nieuwe man zou verteld hebben, overtuigen niet.

U maakt vooreerst niet aannemelijk werkelijk een vrees te koesteren omwille van uw eerder werk voor de Amerikanen, aangezien u hier geen geloofwaardige verklaringen over aflegt en uw gedrag evenmin strookt met een vermeende vrees om die reden. Zo had u in het kader van uw eerste verzoek nog uitdrukkelijk verklaard dat u na uw terugkeer in Bagdad in 2011 geen problemen meer had gekend omwille van uw eerder werk voor de Amerikanen. Desalniettemin verklaart u op heden plots dat u in 2012 nog een emigratiepoging ondernam samen met uw vrouw en kind, u mocht zelfs op gesprek bij de organisatie IOM in de Groene Zone in Bagdad, omdat u toen zou bedreigd zijn geweest door de militie al Djaish Ansaar al-Soenna, omwille van uw werk met de Amerikanen (DVZ verklaring 5de verzoek, rubriek 16). U legt in dit verband een kopie voor van de uitnodiging tot gesprek bij IOM. Dergelijke bijzonder laattijdige bewering, die geheel in tegenstrijd is met uw eerdere gezegden, komt geenszins aannemelijk over. Over de reden en inhoud van uw interview bij IOM bevat het door u voorgelegde document geen informatie, en staat uw verklaring op dit punt niet. Bovendien blijkt u over uw werk voor de Amerikanen geenszins de 'strikte geheimhouding' te hebben gehanteerd uit vrees voor problemen, zoals u nochtans beweert (CG p.12). Wel integendeel, uit de analyse van uw facebookprofiel (aangemaakt onder uw eigen naam en voorzien van uw foto, zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt immers duidelijk dat u uw verschillende jobs voor de Amerikanen zélf publiekelijk op uw – openbaar toegankelijk - profiel kenbaar heeft gemaakt. Dergelijke démarche getuigt geenszins van de extreme voorzichtigheid met betrekking tot het delen van informatie over uw vroegere werk voor de Amerikanen die u tijdens het gehoor voorhield. Wanneer u tijdens het gehoor gevraagd werd naar de aard van de informatie die u zelf deelt via uw openbaar Facebookprofiel, ontkent u aanvankelijk nog dat u enige herkenbare verwijzing naar uw werk voor de Amerikanen online zou hebben gezet. U geeft slechts toe dat u mogelijk een bedrijfsnaam van een werkgever vermeldde, die echter zodanig anoniem zou zijn dat niemand zou kunnen afleiden dat uw werk gerelateerd was aan de Amerikanen (CG p.14-15). Deze bewering strookt echter niet met de ondubbelzinnige informatie op uw facebookprofiel, waar u allerminst discreet blijkt te zijn geweest over uw werkgever(s). Zo heeft u in uw persoonlijke introductie duidelijk aangegeven bij de "(...)" te hebben gewerkt, en voegde u zelfs nog de jaartallen toe wanneer u er gewerkt zou hebben. Ook vermeldt u expliciet gewerkt te hebben bij "(...)"
Van iemand die beweert dat enkel zijn zus, moeder en ex-vrouw op de hoogte waren van zijn werk voor de Amerikanen en zelfs zijn burens, vrienden, kennissen of schoonfamilie "absoluut niet" op de hoogte zouden zijn geweest uit vrees voor mogelijke gevolgen (CG p.12), getuigt uw openbaar Facebookprofiel, onder uw eigen naam, allerminst van enige discretie hieromtrent. Geconfronteerd met deze expliciete informatie die u zélf online gedeeld heeft, poogt u zich nog te verschonen door op te werpen dat u "niet dacht dat u hier risico of gevaar zou lopen toen u hier die account aanmaakte", ondanks de vaststelling dat u dit profiel aanmaakte onder uw eigen identiteitsgegevens, uw profiel openbaar toegankelijk is en het gaat om informatie die u zelf beschouwt als het "grootste familiegeheim". U werpt nog tegen dat u het profiel pas na aankomst in België aanmaakte en dat u toch dacht veilig te zijn hier, wat voorbijgaat aan het geheel onnodige risico dat u loopt door uw "geheimen" zonder enige aanwijsbare reden online te delen, te meer gezien u in België nooit een beschermingsstatuut heeft verkregen en bijgevolg ten allen tijde het risico liep (en loopt) naar Irak te worden teruggestuurd. U kon enkel beamen (CG p.15). Het is dan ook geenszins aannemelijk dat niemand in Irak op de hoogte was van uw werk voor de Amerikanen, en dat u bij de "openbaring" ervan door uw ex-echtgenote plots zou zijn bedreigd geweest door een sjiiitische militie. U slaagt er zelfs in het geheel niet in aannemelijke verklaringen af te leggen

over een mogelijk vervolgingsrisico omwille van uw vroegere werk voor de Amerikanen. De bijkomende documenten die u voorlegt ter staving van uw werk voor de Amerikanen, doen aan deze conclusie geen afbreuk.” (eigen onderlijning)

Verzoeker erkent in zijn algemeen verweer gevoerd in zijn verzoekschrift dat hij bedrijfsnamen van zijn jobs op zijn Facebookprofiel heeft vermeld, doch geeft vervolgens aan dat hij die namen online heeft gezet voordat de problemen met zijn ex-vrouw, waarin hij aangeeft vertrouwen te hebben gehad, en haar nieuwe man ontstonden. De Raad zit echter niet in hoe dit verweer voormelde pertinente motieven in een ander daglicht kan stellen. Verzoeker slaagt er met zijn algemeen betoog niet in de gemotiveerde vaststelling dat zijn handelen geenszins getuigt van de extreme voorzichtigheid met betrekking tot het delen van informatie over zijn vroegere werk voor de Amerikanen die hij tijdens het gehoor voorhield, aan het wankelen te brengen. De Raad treedt de commissaris-generaal dan ook bij waar hij stelt: “Van iemand die beweert dat enkel zijn zus, moeder en ex-vrouw op de hoogte waren van zijn werk voor de Amerikanen en zelfs zijn burens, vrienden, kennissen of schoonfamilie “absoluut niet” op de hoogte zouden zijn geweest uit vrees voor mogelijke gevolgen (CG p.12), getuigt uw openbaar Facebookprofiel, onder uw eigen naam, allermist van enige discretie hieromtrent.” Waar verzoeker in zijn verzoekschrift voorhoudt dat hij op Facebook vooral contact had met vrienden in België, stelt de Raad vast dat verzoeker wederom voorbijgaat aan: “het geheel onnodige risico dat u loopt door uw “geheimen” zonder enige aanwijsbare reden online te delen, te meer gezien u in België nooit een beschermingsstatuut heeft verkregen en bijgevolg ten allen tijde het risico liep (en loopt) naar Irak te worden teruggestuurd. U kon enkel beamen (CG p.15).”, zoals de commissaris-generaal reeds terecht vaststelde in de bestreden beslissing. Verzoeker slaagt er niet in met zijn betoog het besluit: “Het is dan ook geenszins aannemelijk dat niemand in Irak op de hoogte was van uw werk voor de Amerikanen, en dat u bij de “openbaring” ervan door uw ex-echtgenote plots zou zijn bedreigd geweest door een sjiiitische militie.” onderuit te halen. Evenmin slaagt verzoeker erin afbreuk te doen aan de pertinente vaststelling dat hij er “in het geheel niet in (slaagt) aannemelijke verklaringen af te leggen over een mogelijk vervolgingsrisico omwille van uw vroegere werk voor de Amerikanen.”

De commissaris-generaal motiveert tevens op goede gronden verder: “Ook wat betreft het werk van uw vader zijn uw verklaringen niet aannemelijk: zo is uw bewering dat uw vader directeur was bij afdeling 10 van de Iraakse inlichtingendienst op het moment van de val van het Saddam-regime (CG p.3-4), bijzonder laattijdig. Er moet immers worden beklemtoond dat, ondanks het belang van dergelijk element voor de inschatting van uw vrees in uw land van herkomst – u geeft zelf toe dat dergelijk element nochtans bijzonder relevant zou zijn voor de inschatting van uw risico op vervolging bij terugkeer (CG p.5) - u in het kader van uw vier voorgaande verzoeken nooit eerder heeft vermeld dat uw vader een hoge functie zou hebben gehad tijdens de Baath-periode (CG p.3). U heeft voor het verzwijgen van deze nochtans potentieel cruciale informatie evenmin een redelijk excuus. Zo komt u niet verder dan stellen dat u er niet eerder over vertelde ‘omdat u bang was dat andere Irakezen in België zouden te weten komen wie uw vader was, en dat het onderwerp gevoelig ligt in Irak’ (CG p.3). Erop gewezen dat het gehoor steeds vertrouwelijk is en informatie niet aan andere Irakezen wordt gedeeld, geeft u toe dat men u dit in het kader van uw eerdere procedures ook reeds verteld heeft (CG p.5), maar dat u toch ook niet het volste vertrouwen had in de tolken die u tijdens de eerder procedures bijstonden, en waarvan u nooit wist of het mogelijk Irakezen betrof die u mogelijk anders zouden bekijken als ze zouden vernemen over de functie van uw vader en diens Baath-sympathie (CG p.5). Ook dit excuus snijdt geen hout, er werd u reeds herhaaldelijk gewezen op de neutraliteit van de tolk (CG p.2, zie eerdere verzoeken). Indien u werkelijk bezorgd was om de houding of discretie van de tolk, had u bovendien het gehoor op de zetel van de DVZ en/of het CGVS gedeeltelijk of volledig in het Engels kunnen afleggen, aangezien u zelf beweert in het verleden zelf als tolk te hebben gewerkt voor de Amerikanen (CG p.6) en u reeds in het kader van uw eerste gehoor op de zetel van de DVZ, op 05/02/2016, verklaarde het Engels voldoende te beheersen om de problemen die geleid hebben tot uw vlucht te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden (DVZ “verklaring betreffende procedure”, rubriek 2.b). Waar u tegenwerpt dat een ambtenaar tijdens uw eerste procedure zou hebben gezegd dat dat niet mogelijk is en een gehoor enkel in het Frans of Nederlands kan plaatsvinden, meer nog: dat het verboden is om vragen in een andere taal te beantwoorden (CG p.6) moet worden opgemerkt dat dergelijke bewering weinig aannemelijk is, nu het genoegzaam bekend is dat zowel op de DVZ als op het CGVS met regelmaat gehoren plaatsvinden in het Engels, zonder tussenkomst van een tolk. U geeft ook toe dat u in het kader van uw volgende verzoeken zelfs geen poging meer ondernam om (minstens een deel van) het gehoor in het Engels af te leggen, dat u de keuze kreeg en toch liever het interview in uw moedertaal aflegde, zelfs indien dit voor u betekende dat u zich niet comfortabel genoeg voelde om over het vroegere werk van uw vader te vertellen en daarmee een belangrijk element uit uw asielrelaas dus bewust heeft achtergehouden (CG p.6). Uw houding getuigt niet van een oprechte vrees voor vervolging

in uw hoofde en doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de vermeende topfunctie van uw vader. Er moet aangestipt worden dat het inmiddels uw vijfde verzoek betreft, en u bijgevolg reeds vier keer eerder de volledige asielprocedure heeft doorlopen. Een gebrekkig vertrouwen in de tolk of de ambtenaren van de asieldiensten is dan ook niet ernstig om te verklaren waarom u in de afgelopen vijf jaar en vier eerder asielprocedures nooit met enig woord heeft gerept over de functie van uw vader.

Bovendien slaagt u er niet in uw bijzonder laattijdige verklaringen over het beroep en de functie van uw vader met enig overtuigend, origineel bewijsstuk te staven. U legt slechts een kopie voor van zijn werkbadge, die bovendien van opvallend povere kwaliteit is. Dat uw vader al zijn documenten bewust zou vernietigd hebben (CG p.6-7), voor zover ze niet werden in beslag genomen door de Amerikanen (CG p.4, 7), maar uw moeder gedurende al die jaren dan toch nog een kopie van uw vaders werkbadge zou hebben bewaard "voor zichzelf", is weinig logisch. U slaagt er evenmin in om een doortastende verklaring te geven waarom uw moeder een kopie van de werkbadge van uw vader bewaarde, en komt niet verder dan stellen 'dat uw moeder documenten bewaarde van elke gezinslid', u kan niet verklaren waarom deze kopie wel bewaard werd maar geen enkel ander origineel document (CG p.7). Tot slot worden uw verklaringen over het professionele verleden van uw vader nog verder ondermijnd nu uit de beschikbare informatie van de Amerikaanse CIA (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de directeur van directoraat 10 niet uw vader, Abbas Fadhel Al Daini, was, maar wel een zekere Anmar Latif Nusayyif Jasim Al Dulaymi was. U brengt zelf geen enkele informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gezien het gebrek aan geloofwaardige verklaringen met betrekking tot de elementen die aan de basis zouden liggen van de bedreigingen vanwege (een lid van) de Hezbollah-militie, zijn ook deze bedreigingen op zich ongeloofwaardig." (eigen onderlijning)

Door in zijn verzoekschrift te herhalen dat hij vroeger niets gezegd heeft over de functie van zijn vader omdat hij bang was dat andere Irakezen in België zouden te weten komen wie zijn vader was, kan verzoeker, zoals eveneens vastgesteld in de betreden beslissing, zijn stilzwijgen over de hoge functie niet verschonen. Dit is evenmin het geval waar hij zich opnieuw tracht vast te klampen aan de taal van het gehoor. Verzoeker geeft een beperkte lezing en citeert van de motieven van de bestreden beslissing en gaat voorbij aan volgende pertinente vaststellingen: "U geeft ook toe dat u in het kader van uw volgende verzoeken zelfs geen poging meer ondernam om (minstens een deel van) het gehoor in het Engels af te leggen, dat u de keuze kreeg en toch liever het interview in uw moedertaal aflegde, zelfs indien dit voor u betekende dat u zich niet comfortabel genoeg voelde om over het vroegere werk van uw vader te vertellen en daarmee een belangrijk element uit uw asielrelaas dus bewust heeft achtergehouden (CG p.6)." De Raad treedt de commissaris-generaal bij waar hij stelt: "Uw houding getuigt niet van een oprechte vrees voor vervolging in uw hoofde en doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de vermeende topfunctie van uw vader. Er moet aangestipt worden dat het inmiddels uw vijfde verzoek betreft, en u bijgevolg reeds vier keer eerder de volledige asielprocedure heeft doorlopen. Een gebrekkig vertrouwen in de tolk of de ambtenaren van de asieldiensten is dan ook niet ernstig om te verklaren waarom u in de afgelopen vijf jaar en vier eerder asielprocedures nooit met enig woord heeft gerept over de functie van uw vader." (eigen onderlijning). Verzoeker kan door zijn algemeen betoog niet overtuigen van het tegendeel.

Tevens stelt de Raad vast dat verzoeker voorbijgaat aan het volgende motief: "Tot slot worden uw verklaringen over het professionele verleden van uw vader nog verder ondermijnd nu uit de beschikbare informatie van de Amerikaanse CIA (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de directeur van directoraat 10 niet uw vader, A. F. A. D., was, maar wel een zekere A. L. N. J. A. D. was. U brengt zelf geen enkele informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.", dat eveneens overleend blijft.

Wat betreft de overige uitgebreide en pertinent motieven in de bestreden beslissing stelt de Raad vast dat verzoeker deze evenzeer ongemoeid laat waardoor deze onverminderd overleend blijven.

4.2. De commissaris-generaal komt verder na een grondige analyse van de beschikbare informatie waarbij rekening werd gehouden met verschillende factoren en na een uitvoerige motivering tot de conclusie dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen dwingende argumenten, concrete gegevens of tastbare stukken bij die een ander licht werpen op de appreciatie zoals weergegeven in de bestreden beslissing en hij slaagt er met zijn algemeen verweer, waarin hij louter het tegendeel voorhoudt, niet in om de pertinente motieven van de bestreden beslissing ter zake te ontkrachten.

Verzoeker slaagt er ook niet in het bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt de Raad over elementen die erop wijzen dat er in zijn hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De Raad besluit dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

5. Bijgevolg lijkt verzoeker geen elementen aan te brengen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op voormelde beschikking, voert de verzoekende partij aan dat er wel degelijk nieuwe gegevens en feiten zijn die zij heeft aangebracht. De verzoekende partij wijst erop dat haar vader destijds voor Saddam werkte, met name voor de inlichtingendienst, en dat dit weliswaar lang geleden is maar in Irak zeker nog relevant is. Voorts stelt de verzoekende partij dat er ernstige problemen zijn omwille van haar ex-echtgenote. De moeder van de verzoekende partij stelde namelijk vast dat de verzoekende partij haar ex-echtgenote stiekem van haar gescheiden is en hertrouwd is met een man die lid is van Hezbollah. Nadat de verzoekende partij haar moeder, zoals de traditie het eist, de verzoekende partij haar zoon ging opeisen werd zij bedreigd door Hezbollah. Voorts stelt de verzoekende partij dat uit de algemene informatie en haar informatie blijkt dat haar relaas coherent is en geloofwaardig. Zij moet derhalve vrezen voor Hezbollah. Voorts wijst de verzoekende partij er nog op dat er in Irak thans protesten zijn tegen de overheid en dat

zij psychologische problemen kent. Zij legt tevens een aanvullende nota met stukken neer. (dezelfde aanvullende nota werd per fax gestuurd op 17 juni 2021)

4.1. Waar de verzoekende partij ter terechtzitting aanvoert dat zij psychologische problemen kent, wijst de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) vooreerst op volgende motieven van de bestreden beslissing:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Hoewel u aanhaalt psychologische problemen te hebben, meer bepaald zou u last hebben van slapeloosheid, nachtmerries en angstgevoelens (DVZ verklaring rubriek 12, CG p. 3), en u ter staving verwijst naar een psy-attest daterend van 2017 (reeds voorgelegd in het kader van uw voorgaand verzoek tot internationale bescherming), kan uit uw verklaringen en uit het bedoelde medisch attest niet worden afgeleid dat u actueel niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van uw verzoek om internationale bescherming, noch dat de door u aangehaalde psychologische problemen actueel van die aard zijn om een negatieve invloed te hebben op de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming. U maakt bijgevolg niet aannemelijk dat uw geestelijke toestand u ervan zou weerhouden volwaardige verklaringen af te leggen of dat u bijzondere steunmaatregelen behoeft.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Hieruit blijkt dat rekening werd gehouden met de door de verzoekende partij aangevoerde psychische problematiek waaraan zij stelt te lijden en het neergelegde attest, alsook dat hieromtrent, evenals naar de nood aan bijzondere steunmaatregelen een afdoende onderzoek werd gevoerd. Door ter terechtzitting opnieuw aan te halen dat zij psychologische problemen heeft, werpt de verzoekende partij hier geen ander licht op.

Het door de verzoekende partij gevoegde stuk “4. Attest Dr W. dd. 23.04.2021” bij haar aanvullende nota stelt het vastgestelde in voormelde beschikking evenmin in een ander daglicht. Psychische problemen ressorteren op zich niet onder de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet noch onder de criteria inzake subsidiaire bescherming zoals vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Daarnaast dient erop gewezen dat de behandelende arts/psycholoog zich slechts heeft kunnen baseren op de verklaringen van de verzoekende partij, waardoor de attesten geen uitsluitel geven over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld. Voor een beoordeling van psychische/medische problemen dient men toepassing te maken van de procedure zoals voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Noch door ter terechtzitting te herhalen dat zij psychologische problemen heeft, noch door het voegen van voormeld attest bij haar aanvullende nota, slaagt de verzoekende partij erin voormelde grond en onder meer de vaststelling dat zij op geen enkele manier aantoonde hoe deze problemen het verloop van het gehoor zouden hebben beïnvloed, te ontcrachten.

4.2. Waar de verzoekende partij ter terechtzitting betoogt dat haar vader destijds voor Saddam werkte, met name voor de inlichtingendienst, en dat dit weliswaar lang geleden is maar in Irak zeker nog relevant is, evenals waar zij uiteenzet dat er ernstige problemen zijn omwille van haar ex-echtgenote, namelijk dat de moeder van de verzoekende partij vaststelde dat de verzoekende partij haar ex-echtgenote stiekem van haar gescheiden is en hertrouwd is met een man die lid is van Hezbollah en nadat de verzoekende partij haar moeder, zoals de traditie het eist, de verzoekende partij haar zoon ging opeisen zij werd bedreigd door Hezbollah, herneemt de Raad volgende grond van voormelde beschikking waarin in dit verband wordt gesteld:

“4.1. Verzoeker spitst in zijn verzoekschrift zijn betoog vooreerst toe op de, naar zijn mening, bijgebrachte aanvullende elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat hij voor erkenning als vluchteling en voor subsidiaire bescherming in aanmerking komt. Hij zet hierbij uiteen dat zijn ex-vrouw familiegeheimen aan haar nieuwe man heeft verklapt, dat ze verteld heeft dat verzoeker voor de Amerikanen werkte en dat zijn vader een topfunctie had onder Saddam-regime. Verzoeker stelt dat haar nieuwe man lid is van de Hezbollah militie en dat hij werd “doodsbedreigd”.

De commissaris-generaal stelt echter in de bestreden beslissing vast dat “Met betrekking tot de verklaringen die u aflegt met betrekking tot gebeurtenissen die geen verband houden met uw vorige asielaanvragen, met name dat uw ex-vrouw in het kader van een voogdijconflict jullie familiegeheimen – uw werk voor de Amerikanen, de topfunctie van uw vader onder het Saddam-regime - heeft verklapt aan haar nieuwe man, die lid is van de Hezbollah militie, en u om die reden nu vogelvrij verklaard bent en vreest gedood te worden door Hezbollah (CG p.13), moet immers worden benadrukt dat deze niet overtuigen.” en hij motiveert met verwijzing naar verzoekers verklaringen: “U verklaart dat door de nieuwe partner van uw ex met de dood bedreigd werd nadat uw ex-vrouw hem uw grootste geheim had verklapt, nl. dat u in het verleden gewerkt had voor de Amerikanen en dat uw vader tot de val van Saddam in 2003 directeur was geweest van directoraat 10 van de inlichtingendienst (CG p.13). Echter, uw beweringen over de cruciale familiegeheimen die uw ex-vrouw aan haar nieuwe man zou verteld hebben, overtuigen niet.

U maakt vooreerst niet aannemelijk werkelijk een vrees te koesteren omwille van uw eerder werk voor de Amerikanen, aangezien u hier geen geloofwaardige verklaringen over aflegt en uw gedrag evenmin strookt met een vermeende vrees om die reden. Zo had u in het kader van uw eerste verzoek nog uitdrukkelijk verklaard dat u na uw terugkeer in Bagdad in 2011 geen problemen meer had gekend omwille van uw eerder werk voor de Amerikanen. Desalniettemin verklaart u op heden plots dat u in 2012 nog een emigratiepoging ondernam samen met uw vrouw en kind, u mocht zelfs op gesprek bij de organisatie IOM in de Groene Zone in Bagdad, omdat u toen zou bedreigd zijn geweest door de militie al Djaish Ansaar al-Soenna, omwille van uw werk met de Amerikanen (DVZ verklaring 5de verzoek, rubriek 16). U legt in dit verband een kopie voor van de uitnodiging tot gesprek bij IOM. Dergelijke bijzonder laattijdige bewering, die geheel in tegenstrijd is met uw eerdere gezegden, komt geenszins aannemelijk over. Over de reden en inhoud van uw interview bij IOM bevat het door u voorgelegde document geen informatie, en staat uw verklaring op dit punt niet. Bovendien blijkt u over uw werk voor de Amerikanen geenszins de ‘strikte geheimhouding’ te hebben gehanteerd uit vrees voor problemen, zoals u nochtans beweert (CG p.12). Wel integendeel, uit de analyse van uw facebookprofiel (aangemaakt onder uw eigen naam en voorzien van uw foto, zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt immers duidelijk dat u uw verschillende jobs voor de Amerikanen zélf publiekelijk op uw – openbaar toegankelijk - profiel kenbaar heeft gemaakt. Dergelijke démarche getuigt geenszins van de extreme voorzichtigheid met betrekking tot het delen van informatie over uw vroegere werk voor de Amerikanen die u tijdens het gehoor voorhield. Wanneer u tijdens het gehoor gevraagd werd naar de aard van de informatie die u zelf deelt via uw openbaar Facebookprofiel, ontkent u aanvankelijk nog dat u enige herkenbare verwijzing naar uw werk voor de Amerikanen online zou hebben gezet. U geeft slechts toe dat u mogelijk een bedrijfsnaam van een werkgever vermeldde, die echter zodanig anoniem zou zijn dat niemand zou kunnen afleiden dat uw werk gerelateerd was aan de Amerikanen (CG p.14-15). Deze bewering strookt echter niet met de ondubbelzinnige informatie op uw facebookprofiel, waar u allerminst discreet blijkt te zijn geweest over uw werkgever(s). Zo heeft u in uw persoonlijke introductie duidelijk aangegeven bij de “(...)” te hebben gewerkt, en voegde u zelfs nog de jaartallen toe wanneer u er gewerkt zou hebben. Ook vermeldt u expliciet gewerkt te hebben bij “(...)”. Van iemand die beweert dat enkel zijn zus, moeder en ex-vrouw op de hoogte waren van zijn werk voor de Amerikanen en zelfs zijn burens, vrienden, kennissen of schoonfamilie “absoluut niet” op de hoogte zouden zijn geweest uit vrees voor mogelijke gevolgen (CG p.12), getuigt uw openbaar Facebookprofiel, onder uw eigen naam, allerminst van enige discretie hieromtrent. Geconfronteerd met deze expliciete informatie die u zélf online gedeeld heeft, poogt u zich nog te verschonen door op te werpen dat u “niet dacht dat u hier risico of gevaar zou lopen toen u hier die account aanmaakte”, ondanks de vaststelling dat u dit profiel aanmaakte onder uw eigen identiteitsgegevens, uw profiel openbaar toegankelijk is en het gaat om informatie die u zelf beschouwt als het “grootste familiegeheim”. U werpt nog tegen dat u het profiel pas na aankomst in België aanmaakte en dat u toch dacht veilig te zijn hier, wat voorbijgaat aan het geheel onnodige risico dat u loopt door uw “geheimen” zonder enige aanwijsbare reden online te delen, te meer gezien u in België nooit een beschermingsstatuut heeft verkregen en bijgevolg ten allen tijde het risico liep (en loopt) naar Irak te worden teruggestuurd. U kon enkel beamen (CG p.15). Het is dan ook geenszins aannemelijk dat niemand in Irak op de hoogte was van uw werk voor de Amerikanen, en dat u bij de “openbaring” ervan door uw ex-echtgenote plots zou zijn bedreigd geweest door een sjiiitische militie. U slaagt er zelfs in het geheel niet in aannemelijke verklaringen af te leggen over een mogelijk vervolgingsrisico omwille van uw vroegere werk voor de Amerikanen. De bijkomende documenten die u voorlegt ter staving van uw werk voor de Amerikanen, doen aan deze conclusie geen afbreuk.” (eigen onderlijning)

Verzoeker erkent in zijn algemeen verweer gevoerd in zijn verzoekschrift dat hij bedrijfsnamen van zijn jobs op zijn Facebookprofiel heeft vermeld, doch geeft vervolgens aan dat hij die namen online heeft

gezet voordat de problemen met zijn ex-vrouw, waarin hij aangeeft vertrouwen te hebben gehad, en haar nieuwe man ontstonden. De Raad zit echter niet in hoe dit verweer voormelde pertinente motieven in een ander daglicht kan stellen. Verzoeker slaagt er met zijn algemeen betoog niet in de gemotiveerde vaststelling dat zijn handelen geenszins getuigt van de extreme voorzichtigheid met betrekking tot het delen van informatie over zijn vroegere werk voor de Amerikanen die hij tijdens het gehoor voorhield, aan het wankelen te brengen. De Raad treedt de commissaris-generaal dan ook bij waar hij stelt: "Van iemand die beweert dat enkel zijn zus, moeder en ex-vrouw op de hoogte waren van zijn werk voor de Amerikanen en zelfs zijn burens, vrienden, kennissen of schoonfamilie "absoluut niet" op de hoogte zouden zijn geweest uit vrees voor mogelijke gevolgen (CG p.12), getuigt uw openbaar Facebookprofiel, onder uw eigen naam, allerm minst van enige discretie hieromtrent." Waar verzoeker in zijn verzoekschrift voorhoudt dat hij op Facebook vooral contact had met vrienden in België, stelt de Raad vast dat verzoeker wederom voorbijgaat aan: "het geheel onnodige risico dat u loopt door uw "geheimen" zonder enige aanwijsbare reden online te delen, te meer gezien u in België nooit een beschermingsstatuut heeft verkregen en bijgevolg ten allen tijde het risico liep (en loopt) naar Irak te worden teruggestuurd. U kon enkel beamen (CG p.15).", zoals de commissaris-generaal reeds terecht vaststelde in de bestreden beslissing. Verzoeker slaagt er niet in met zijn betoog het besluit: "Het is dan ook geenszins aannemelijk dat niemand in Irak op de hoogte was van uw werk voor de Amerikanen, en dat u bij de "openbaring" ervan door uw ex-echtgenote plots zou zijn bedreigd geweest door een sjiiitische militie." onderuit te halen. Evenmin slaagt verzoeker erin afbreuk te doen aan de pertinente vaststelling dat hij er "in het geheel niet in (slaagt) aannemelijke verklaringen af te leggen over een mogelijk vervolgingsrisico omwille van uw vroegere werk voor de Amerikanen."

De commissaris-generaal motiveert tevens op goede gronden verder: "Ook wat betreft het werk van uw vader zijn uw verklaringen niet aannemelijk: zo is uw bewering dat uw vader directeur was bij afdeling 10 van de Iraakse inlichtingendienst op het moment van de val van het Saddam-regime (CG p.3-4), bijzonder laattijdig. Er moet immers worden beklemtoond dat, ondanks het belang van dergelijk element voor de inschatting van uw vrees in uw land van herkomst – u geeft zelf toe dat dergelijk element nochtans bijzonder relevant zou zijn voor de inschatting van uw risico op vervolging bij terugkeer (CG p.5) - u in het kader van uw vier voorgaande verzoeken nooit eerder heeft vermeld dat uw vader een hoge functie zou hebben gehad tijdens de Baath-periode (CG p.3). U heeft voor het verzwijgen van deze nochtans potentieel cruciale informatie evenmin een redelijk excuus. Zo komt u niet verder dan stellen dat u er niet eerder over vertelde 'omdat u bang was dat andere Irakezen in België zouden te weten komen wie uw vader was, en dat het onderwerp gevoelig ligt in Irak' (CG p.3). Erop gewezen dat het gehoor steeds vertrouwelijk is en informatie niet aan andere Irakezen wordt gedeeld, geeft u toe dat men u dit in het kader van uw eerdere procedures ook reeds verteld heeft (CG p.5), maar dat u toch ook niet het volste vertrouwen had in de tolken die u tijdens de eerder procedures bijstonden, en waarvan u nooit wist of het mogelijk Irakezen betrof die u mogelijk anders zouden bekijken als ze zouden vernemen over de functie van uw vader en diens Baath-sympathie (CG p.5). Ook dit excuus snijdt geen hout, er werd u reeds herhaaldelijk gewezen op de neutraliteit van de tolk (CG p.2, zie eerdere verzoeken). Indien u werkelijk bezorgd was om de houding of discretie van de tolk, had u bovendien het gehoor op de zetel van de DVZ en/of het CGVS gedeeltelijk of volledig in het Engels kunnen afleggen, aangezien u zelf beweert in het verleden zelf als tolk te hebben gewerkt voor de Amerikanen (CG p.6) en u reeds in het kader van uw eerste gehoor op de zetel van de DVZ, op 05/02/2016, verklaarde het Engels voldoende te beheersen om de problemen die geleid hebben tot uw vlucht te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden (DVZ "verklaring betreffende procedure", rubriek 2.b). Waar u tegenwerpt dat een ambtenaar tijdens uw eerste procedure zou hebben gezegd dat dat niet mogelijk is en een gehoor enkel in het Frans of Nederlands kan plaatsvinden, meer nog: dat het verboden is om vragen in een andere taal te beantwoorden (CG p.6) moet worden opgemerkt dat dergelijke bewering weinig aannemelijk is, nu het genoegzaam bekend is dat zowel op de DVZ als op het CGVS met regelmaat gehoren plaatsvinden in het Engels, zonder tussenkomst van een tolk. U geeft ook toe dat u in het kader van uw volgende verzoeken zelfs geen poging meer ondernam om (minstens een deel van) het gehoor in het Engels af te leggen, dat u de keuze kreeg en toch liever het interview in uw moedertaal aflegde, zelfs indien dit voor u betekende dat u zich niet comfortabel genoeg voelde om over het vroegere werk van uw vader te vertellen en daarmee een belangrijk element uit uw asielrelaas dus bewust heeft achtergehouden (CG p.6). Uw houding getuigt niet van een oprechte vrees voor vervolging in uw hoofde en doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de vermeende topfunctie van uw vader. Er moet aangestipt worden dat het inmiddels uw vijfde verzoek betreft, en u bijgevolg reeds vier keer eerder de volledige asielprocedure heeft doorlopen. Een gebrekkig vertrouwen in de tolk of de ambtenaren van de asieldiensten is dan ook niet ernstig om te verklaren waarom u in de afgelopen vijf jaar en vier eerder asielprocedures nooit met enig woord heeft gerept over de functie van uw vader.

Bovendien slaagt u er niet in uw bijzonder laattijdige verklaringen over het beroep en de functie van uw vader met enig overtuigend, origineel bewijsstuk te staven. U legt slechts een kopie voor van zijn werkbadge, die bovendien van opvallend povere kwaliteit is. Dat uw vader al zijn documenten bewust zou vernietigd hebben (CG p.6-7), voor zover ze niet werden in beslag genomen door de Amerikanen (CG p.4, 7), maar uw moeder gedurende al die jaren dan toch nog een kopie van uw vaders werkbadge zou hebben bewaard "voor zichzelf", is weinig logisch. U slaagt er evenmin in om een doortastende verklaring te geven waarom uw moeder een kopie van de werkbadge van uw vader bewaarde, en komt niet verder dan stellen 'dat uw moeder documenten bewaarde van elke gezinslid', u kan niet verklaren waarom deze kopie wel bewaard werd maar geen enkel ander origineel document (CG p.7). Tot slot worden uw verklaringen over het professionele verleden van uw vader nog verder ondermijnd nu uit de beschikbare informatie van de Amerikaanse CIA (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de directeur van directoraat 10 niet uw vader, Abbas Fadhel Al Daini, was, maar wel een zekere Anmar Latif Nusayyif Jasim Al Dulaymi was. U brengt zelf geen enkele informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gezien het gebrek aan geloofwaardige verklaringen met betrekking tot de elementen die aan de basis zouden liggen van de bedreigingen vanwege (een lid van) de Hezbollah-militie, zijn ook deze bedreigingen op zich ongeloofwaardig." (eigen onderlijning)

Door in zijn verzoekschrift te herhalen dat hij vroeger niets gezegd heeft over de functie van zijn vader omdat hij bang was dat andere Irakezen in België zouden te weten komen wie zijn vader was, kan verzoeker, zoals eveneens vastgesteld in de betreden beslissing, zijn stilzwijgen over de hoge functie niet verschonen. Dit is evenmin het geval waar hij zich opnieuw tracht vast te klampen aan de taal van het gehoor. Verzoeker geeft een beperkte lezing en citeert van de motieven van de bestreden beslissing en gaat voorbij aan volgende pertinente vaststellingen: "U geeft ook toe dat u in het kader van uw volgende verzoeken zelfs geen poging meer ondernam om (minstens een deel van) het gehoor in het Engels af te leggen, dat u de keuze kreeg en toch liever het interview in uw moedertaal aflegde, zelfs indien dit voor u betekende dat u zich niet comfortabel genoeg voelde om over het vroegere werk van uw vader te vertellen en daarmee een belangrijk element uit uw asielrelaas dus bewust heeft achtergehouden (CG p.6)." De Raad treedt de commissaris-generaal bij waar hij stelt: "Uw houding getuigt niet van een oprechte vrees voor vervolging in uw hoofde en doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de vermeende topfunctie van uw vader. Er moet aangestipt worden dat het inmiddels uw vijfde verzoek betreft, en u bijgevolg reeds vier keer eerder de volledige asielprocedure heeft doorlopen. Een gebrekkig vertrouwen in de tolk of de ambtenaren van de asieldiensten is dan ook niet ernstig om te verklaren waarom u in de afgelopen vijf jaar en vier eerder asielprocedures nooit met enig woord heeft gerept over de functie van uw vader." (eigen onderlijning). Verzoeker kan door zijn algemeen betoog niet overtuigen van het tegendeel.

Tevens stelt de Raad vast dat verzoeker voorbijgaat aan het volgende motief: "Tot slot worden uw verklaringen over het professionele verleden van uw vader nog verder ondermijnd nu uit de beschikbare informatie van de Amerikaanse CIA (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de directeur van directoraat 10 niet uw vader, A. F. A. D., was, maar wel een zekere A. L. N. J. A. D. was. U brengt zelf geen enkele informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.", dat eveneens overleefd blijft."

De verzoekende partij beperkt zich in haar betoog ter terechtzitting in wezen tot het herhalen van elementen die zij reeds eerder aanvoerde en waaromtrent in voormelde beschikking reeds op uitgebreide wijze werd uiteengezet om welke redenen deze niet worden aanvaard. Door te verwijzen naar 'haar informatie' zonder aan te geven op welke informatie zij doelt en door elementen telkenmale te herhalen, waarbij zij telkens de concrete vaststellingen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking negeert, kan de verzoekende partij de beoordeling ervan niet in een ander daglicht stellen.

Zo wordt in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking uitgebreid gemotiveerd om welke reden de verzoekende partij niet kan overtuigen door te verwijzen naar de functie van haar vader en wordt in voormelde beschikking onder meer gesteld: "De Raad treedt de commissaris-generaal bij waar hij stelt: "Uw houding getuigt niet van een oprechte vrees voor vervolging in uw hoofde en doen ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van de vermeende topfunctie van uw vader. Er moet aangestipt worden dat het inmiddels uw vijfde verzoek betreft, en u bijgevolg reeds vier keer eerder de volledige asielprocedure heeft doorlopen. Een gebrekkig vertrouwen in de tolk of de ambtenaren van de asieldiensten is dan ook niet ernstig om te verklaren waarom u in de afgelopen vijf jaar en vier eerder asielprocedures nooit met enig woord heeft gerept over de functie van uw vader." (eigen onderlijning). Verzoeker kan door zijn algemeen betoog niet overtuigen van het tegendeel. Tevens stelt de Raad vast

dat verzoeker voorbijgaat aan het volgende motief: "Tot slot worden uw verklaringen over het professionele verleden van uw vader nog verder ondermijnd nu uit de beschikbare informatie van de Amerikaanse CIA (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de directeur van directoraat 10 niet uw vader, A. F. A. D., was, maar wel een zekere A. L. N. J. A. D. was. U brengt zelf geen enkele informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.", dat eveneens overeind blijft."

De verzoekende partij kan hier geen ander licht op werpen door op algemene wijze op te werpen dat dit weliswaar lang geleden is maar in Irak zeker nog relevant is. Ook omtrent de overige beweerde elementen, zoals de problematiek met haar ex-echtgenote, wordt uitgebreid uiteengezet om welke redenen deze niet worden aanvaard. De verzoekende partij gaat hier ter terechtzitting echter geheel aan voorbij. Zij beperkt zich tot het herhalen van het feitenrelaas zonder concrete argumenten aan te brengen die afbreuk doen aan de gronden van voormelde beschikking en de motieven van de bestreden beslissing. Waar de verzoekende partij hieraan opnieuw de beweerde bedreiging door Hezbollah vastknoopt, blijft dan ook volgend besluit uit de bestreden beslissing overeind: *"Gezien het gebrek aan geloofwaardige verklaringen met betrekking tot de elementen die aan de basis zouden liggen van de bedreigingen vanwege (een lid van) de Hezbollah-militie, zijn ook deze bedreigingen op zich ongeloofwaardig."*

4.3. De verzoekende partij verwijst in haar aanvullende nota verder naar (persberichten betreffende) analyses en commentaar over de hervatting van het geweld in Bagdad in 2021 en voegt *"Analyses en commentaar over de hervatting van het geweld in Bagdad in 2021"*, *"Persbericht Reuter "Anti-government protests turn violent in Baghdad" 25.05.2021"* en *"Persbericht Reuter "U.S. outraged by violence against Iraqi demonstrators"* als stukken bij. In dit kader en waar de verzoekende partij ter terechtzitting voorts betoogt dat uit de algemene informatie en haar informatie blijkt dat haar relaas coherent is en geloofwaardig, zij derhalve moet vrezen voor Hezbollah en nog aanhaalt dat er in Irak thans protesten zijn tegen de overheid, herneemt de Raad volgende grond van voormelde beschikking:

"4.2. De commissaris-generaal komt verder na een grondige analyse van de beschikbare informatie waarbij rekening werd gehouden met verschillende factoren en na een uitvoerige motivering tot de conclusie dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het blind geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen dwingende argumenten, concrete gegevens of tastbare stukken bij die een ander licht werpen op de appreciatie zoals weergegeven in de bestreden beslissing en hij slaagt er met zijn algemeen verweer, waarin hij louter het tegendeel voorhoudt, niet in om de pertinente motieven van de bestreden beslissing ter zake te ontcrachten.

Verzoeker slaagt er ook niet in het bewijs te leveren dat hij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Bagdad. Evenmin beschikt de Raad over elementen die erop wijzen dat er in zijn hoofde omstandigheden bestaan die tot gevolg hebben dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De Raad besluit dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt."

De Raad stelt vast dat de informatie die de verzoekende partij voegt en waarnaar zij verwijst, niet van aard is om te doen besluiten dat de appreciatie van de aard, draagwijdte en gevolgen van de situatie in Bagdad zoals beschreven in voormelde beschikking en de bestreden beslissing niet langer correct of redelijk zou zijn. Hierbij dient opgemerkt te worden dat de loutere vaststelling dat er zich nieuwe incidenten voordoen in een regio die op grond van de omstandige, specifieke en nauwgezette informatie waarop de analyse in de bestreden beslissing gestoeld is als relatief veilig bestempeld wordt, op zich niet aantoonst dat de feitelijke vaststellingen waarbij diverse objectieve elementen in ogenschouw werden genomen niet langer actueel of correct zouden zijn. De informatie is tevens louter van algemene aard en heeft geen betrekking op de verzoekende partij haar persoon en kan geenszins volstaan om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst daadwerkelijk zou dreigen te worden

geviseerd of vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. De verzoekende partij dient zulks *in concreto* aannemelijk te maken en slaagt hierin niet. Uit de informatie blijkt dan ook geenszins en de verzoekende partij weerlegt dan ook niet de eerdere vaststelling dat de situatie heden niet van die aard is dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

4.4. De Raad besluit dat de verzoekende partij door het voeren van een herhalend en algemeen betoog waarin zij in wezen slechts haar visie op de zaak weergeeft, in gebreke blijft concrete dienstige argumenten aan te voeren die een ander licht vermogen te werpen op hetgeen in de bestreden beslissing en in voormelde beschikking wordt vastgesteld. Zij brengt dan ook geen elementen aan die ertoe nopen anders te oordelen dan hetgeen reeds in voormelde beschikking wordt aangegeven.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg brengt de verzoekende partij geen elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht juli tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS